

Pensioner og Livrenter, altsaa til Pari for de første 2 000 Mark, til 45 for de næste 2 000 og derefter nedadstigende, med Fra- drag naturligvis af den paagældendes paa tilsvarende Grundlag beregnede Markind- tægt pr. 1. Januar 1920, omsat efter Kurs 7 $\frac{1}{4}$. Den samlede Aarsindtægt maa dog ikke herved forøges op over 4 000 Kr. for Forsørgere og ikke op over 2 700 Kr. for Folk, der ikke er Forsørgere.

Disse Bestemmelser vil sikkert frem- kalde Ansøgninger fra en Mængde, der tidligere ikke har ment at burde søge under den fakultative Adgang til Renteregulering, som ogsaa Loven af 28. Juni aabnede. Der var nemlig et Par Bestemmelser i denne Lov, som hindrede, at ret mange kunde komme til at nyde godt af Rentegodt- gørelsen. For det første skulde Kapitalen i det Omfang, hvori den var medgaaet til Ydelsen af Rentetilskud, tilfalde Staten efter vedkommendes Død. Deraf maatte man i Forvaltningsraadet drage den Kon- sekvens, at hvis Tilskudene løb særlig højt op, idet vedkommende levede saa længe, at Rentetilskuddet naaede en Sum, der var større end Kapitalen, maatte Rentetilskuddet høre op, saa at vedkom- mende kunde risikere ved Slutningen af sit Liv at staa uden Rente og Kapital. End- videre var det bestemt, at ingen kunde melde sig, hvis Formuen ved Regulering kunde naa op til 25 000 Kr. Disse Begræns- ninger er hævede i nærværende Forslag. Det er den deraf følgende Forbedring af For- holdene, som vil medføre, at der rimeligvis vil melde sig et større Antal, som kunde ønske at blive taget i Betragtning med Hensyn til disse Rentetilskud. Den Om- stændighed, at vedkommende beholder sin Markkapital, og at Arvingerne i Tilfælde af Markkursens Stigning vil kunne faa en ikke helt ubetydelig Formue i Arv, vil gøre overmaade meget, ligesom de andre Forhold, jeg har omtalt.

Rentetilskuddet bortfalder med Udgan- gen af det Fjerdingaar, hvori vedkommende dør, men Forvaltningsraadet kan, naar Om- stændighederne taler for det — og Forvalt- ningsraadet vil altid finde, at Omstændig- hederne taler for det, naar vedkommende ikke er bemidlet —, og forsaavidt Ægte- skabet var indgaaet inden den 1. Januar 1921, tilstaa den overlevende Enke et

aarligt Tilskud svarende til Halvdelen af det Indtægtstilskud, afdøde modtog. Og hvis Enken har Børn i dette Ægteskab, der- under ogsaa Adoptivbørn og Stifbørn under 18 Aar, kan Indtægtstilskuddet for- højes til $\frac{2}{3}$ af den afdødes Indtægtstilskud. Efterlades der Børn, kan Forvaltningsraadet efter denne Lov, naar begge Forsørgerne er døde, indtil Børnenes 18de Aar tilstaa hvert af dem $\frac{1}{6}$ af den afdødes Indtægts- tilskud, tilsammen dog ikke udover $\frac{2}{3}$ af dette.

Da adskillige nye Ansøgninger fra Personer, som ikke før har søgt om Rente- tilskud, vil komme til paa Grund af de bedre Betingelser, der ydes efter dette Lovforslag, har man maatte forlænge Fristen for Indgivelse af Begæring om at nyde godt af Loven til den 15. Februar 1921.

I Lovforslagets § 2 er optaget den Bestemmelse, at Erstatningsbeløb for Formue- tab ikke kan henregnes til den skattepligtige Indtægt ved Ansættelse af Indkomstskat til Stat og Kommune.

Den Usikkerhed, der raader med Hensyn til Optionsforholdene, idet den tresidede Traktat stadig ikke er afsluttet paa Grund af Vanskeligheder fra Tysk- lands Side, har gjort det hensigtsmæssigt at forlænge Fristen for Optanterne. Da det imidlertid ikke med Bestemthed kan forud- siges, naar den nuværende Usikkerhed er forsvundet, har man ment at maatte gøre Optionsfristen til et administrativt Spørgs- maal. Efter den hidtil gældende Bestem- melse udløb Fristen 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Nu foreslaas det, at denne Frist forlænges til et Tidspunkt, der fastsættes af Finansministeren efter Ind- stilling af Forvaltningsraadet.

Den sidste Ændring har maattet gøres som Følge af de Forandringer, der indføres ved den nye Lov. Medens det i Loven af 28. Juni er forudsat, at Kassens Virksom- hed skulde ophøre den 31. Marts 1921, har det, da Kassen nu i stort Omfang vil komme til at beskæftige sig med Rente- tilskud, der vil strække sig langt ind i Aaret, været nødvendigt at ophæve denne Begrænsning.

Det er en betydelig Forbedring af Rentenydernes Stilling, der opnaas ved nær- værende Lovforslag, og det er højst sand- synligt, at Udgifterne vil blive noget større